

Sodassa ja rauhassa

Pax J Mäkinen

TERMOBAARI

kukkapenkissä pujo, kuristava hiirenvirna,
juolavehnä, vuohenputki, rönsyleinikki,
kaikki vaikeasti tapettavat
minun maillani

kukat hunningolla
hupiviljellyt vihannekset lotkassa
maassa muhii puoliintumaton myrkky
kaikki kaatuu, puut nyt ainakin

pakenen leikkimökkiin
näen päiväunta
nurkkaan ahdistetusta rotasta

HIMA(R)S

Tauti leviää tiheissä oksissa.

Makaan ja teen välttämättömyydestä hyveen;

laiskuus sokeroituu ekologisuudeksi.

Ikkunan takana omenat oksilla sinitiaisten nokittavana ja
puun alla amiraalien imettävänä.

Kaikissa muumiotauti, myös minussa.

Teen havaintoja vain omasta pihastani, näköalastani, näköalattomuudestani.

Niitä en jaa, ei / tyhjää poissa.

Lapset odottavat postilaatikolla.

Esikoisen hiukset loistavat kuin männynrunko ilta-auringossa,
kuopuksen kuin tuulessa tuleentuva ohrapelto.

Jossain olen onnistunut ensiyrittämällä.

PRO PATRIAE

Lintu menettää poikasensa maan ja ilman pedoille,
kyvytön hyökkäämään tai puolustamaan,
suojanaan vain sattuma.

Taivas on täynnä
avaruusromua, kirousta, rukousta.

Taivas on täynnä.

Lennä jossain muualla.

SPES PATRIAE

Ole kilpikaarnainen mänty.

Anna tikan nokkia,

oravan raapia,

närhen rääkäistä oksalla.

Kasvata panssariasia,

löydä voimasi ja

omat voimasanasi.

Ole puu, joka kaatuu

vasta omia aikojaan.

KOTIRINTAMA

Syksyn valo pääsee huoneeseen,
kun omenapuun lehdet eivät ole sen tiellä.
Esineet näyttävät hienostuneilta, vaikka niillä ei ole tarkoitusta.
Menen ulos ja leikin olevani kotirintamalla,
tuuli kurittaa naamaani, kun huolen jäytämänä ajattelen rakkaitani.
Minä selviän. Minun osani on vaikein.

En halua hyvää mieltä, ja tunnen
syyllisyyttä ja velvollisuudentuntoa, kun tässä ajassa
mahdollistan lapsilleni ilonhetkiä.
He ovat sotilassukua,
kuten me kaikki.
Voittamattomia sankareita.

Z

Kaikki ovat kuolleet.

Sinä elät.

Nouse ylös ja näytä se kaikille kuolleille.

Piirrä kepillä lössiin Z,

Z niin kuin zombie.

MIR

Olen kaadettu mänty, karsittu runko
tienposkessa pinossa kaltaisten kanssa
odottelen noutajaa.

Minusta tulee vielä jotain
hyödyllistä, tarpeellista, kaunista, kyllä
kannatti elää, kasvaa, kaatua.

MOMENTUM

Carpe Fucking Diem, viisaita sanoja keski-ikäisen olkavarressa.
Ei tule toista kertaa kuin on nyt, aina on liian myöhäistä paitsi nyt.
Vuosilukemat kasvavat. Aika ei korjaa, se vain runtelee.
Aggressor pimpottaa ovikelloa.
Keväät tippuvat ohjuksina maahan,
hypersooniset linnut neutraloivat unen.
Sinä et tiedä paremmasta, mutta uskot sellaiseen.
Älä lohduta minua kepeästi, älä tarjoa jaxuhalia.
Minä, sinä ja aika kulumme.

JÄÄTYNYT

Ensimmäinen uhri on totuus, vai rakkaus.

Aluksi häviää läheisyys, sitten

nauru ja keskusteluyhteys.

Ennen konfliktien jäätymistä

kaikki ovat kärsineet liikaa,

koteja ja lapsia on tuhoutunut.

Sota on poissa mutta läsnä,

ihmiset läsnä mutta poissa.

Lapsi sopeutuu ja tottuu,

kuvittelee itselleen lapsuuden.

Haikailee paikkaan, jota ei ole,

lukee historiankirjoista, mikä häntä vaivaa.